

Sekulární františkánský řád

Příručka pro počáteční formaci

ÚVOD

Sekulární františkánský řád (SFR), od jehož členů se vyžaduje, aby žili povolání lásky a věrného následování evangelia našeho Pána Ježíše Krista, zahrnuje mimo jiné etapy také počáteční formaci – období po přijetí do řádu a před profesí. Účelem tohoto období je vyzrání povolání, získání zkušenosti evangelního života v bratrském společenství a lepší poznání řádu (GK 40).

Cílem formace v této etapě by mělo být hlubší poznání řádu a rozhodnutí, zda složit profesi. Tomuto období předchází období seznamování s řádem (iniciace), kdy měl formační tým ověřit, že uchazeč má základní znalosti o Katolické církvi. Měla by se probrat Řehole a Generální konstituce. Uchazeč by měl být praktikujícím katolíkem a měl by se zapojovat do činnosti místního bratrského společenství.

Pro Sekulární františkánský řád není formace pouhou tradicí. Sekulárního františkána formace posouvá k hlubšímu prožívání života založeného na víře a charismatu. Vede kandidáta k tomu, aby se zavázal plnit poslání, které sv. František z Assisi dostal od samotného Boha, poslání žít věrně a pokorně, svědčit světu o Bohu, znovu vybudovat stavbu církve a nechat se osvítit radostí z lásky v jednom Otci.

Tato příručka má formovat sekulární františkány zodpovědné, angažované, dospělé a přesvědčené o bohatství bratrského života. V této etapě se snažíme prohloubit svoje křesťanské i františkánské vědomosti ve společenství s církví i ve světě a uvědomujeme si smysl a význam profese v Sekulárním františkánském řádu (GK 40). Náš způsob života jasně stanoví: „Podněcování na základě svého povolání dynamickou silou evangelia ať naprostou a dokonalou vnitřní proměnou uvádějí svůj způsob myšlení a jednání do souladu s Kristem. Tuto proměnu, kterou samo evangelium nazývá ‚obrácením‘, je vzhledem k lidské křehkosti třeba konat denně.“ (Řehole SFR 7a).

Tato příručka je určena těm sekulárním františkánským bratrům a sestrám, kteří již vstoupili do řádu a prošli obdobím iniciace (GK 37–38). Vstupují do období počáteční formace, jak je uvedeno v článku 40 GK. Měl by to být životodárný nástroj a mělo by jej provázet konkrétní prožívání služby a apoštolátu, které by mělo tuto zkušenost obohatit.

Právě teď je čas milosti, ale je to také čas velmi náročný, čas násilí a stále většího odlidštění člověka. Musíme být intenzivněji připraveni nabídnout

pomocnou ruku a přinášet zvěst o slitování, lásce, naději a pomoci, jak jsme k tomu pozváni naším svatým Otcem sv. Františkem, abychom obnovili morální a společenské pletivo církve a oslovili každého člověka.

„Slož svou starost na Pána a on se postará.“ (sv. František z Assisi)

Radost, že jsme Boží děti, nás volá, abychom s radostí žili a sloužili ve světě.

Sekretariát pro formaci – předsednictvo Mezinárodní rady SFR

Ana María Raffo Laos, OFS

Jennifer Harrington, OFS

Mary Stronach, OFS

br. Pedro Zitha, OFM

Z anglického originálu přeložil Petr Bonaventura Tesařík, OFS

Originál byl schválen mezinárodní radou SFR na podzim roku 2017

OBSAH

Kapitola I: „Život v Kristu, v církvi a ve Františkovi“

1. téma: Kristus, střed našeho života
2. téma: František, střed našeho poslání, jeho život, vize a přístup k božství
3. téma: Církev, naše společnice na františkánské cestě
4. téma: Co to znamená být sekulárním františkánem

Kapitola II: „Sekulární františkánský řád“

1. téma: Františkáni: rodina rodin – společné charisma pro církev
2. téma: Vstup do řádu a formace: volání, povolání, rozlišování, obrácení a cesta
3. téma: Dějiny řádu a jeho řehole, povaha, charisma
4. téma: Život a poslání SFR
5. téma: Profese a život v bratrském společenství
6. téma: Františkánská mládež: způsob života, organizace, etapy, vztah k SFR
7. téma: Duchovní asistence – obdarování bratrského společenství

Kapitola III: „Sekulární františkáni“

1. téma: Způsob života: Evangelium; Život sekulárního františkána
2. téma: Řehole a konstituce
3. téma: Služba: náš závazek ve světě založený na františkánské zkušenosti a jeho důležitost (SPÚS, rodina, práce, apoštolát)

Kapitola IV: „Marie a Duch svatý – naši společníci na cestě“

1. téma: František, sekulární františkán a Marie: Panna z Porciunkule v dějinách lidstva a našeho života
2. téma: Duch svatý: Pán a dárce života

Příloha (dostupná online: SFR.CZ, CIOFS.ORG)

Formační materiály:

Řehole, Konstituce, Rituál

Napomenutí

Životopis sv. Františka

Řehole SFR – zpytování svědomí – seznam

Modlitba – lectio divina

Dějiny tau

Otázky pro uchazeče – postup

Křest a profese

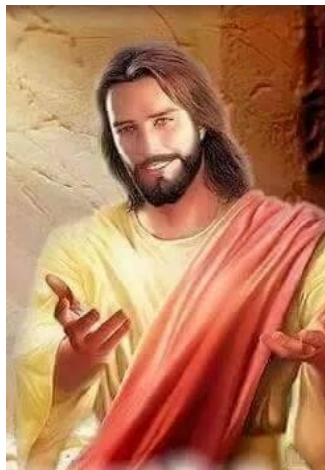
Františkánské modlitby

A mnohem více...

Kapitola I: „Život v Kristu, v církvi a ve Františkovi“

Tato kapitola se snaží posílit víru a jistotu v následování Krista a udržet oči upřené na něj, když se připravujeme na profesi. Musíme zejména přemýšlet o tajemstvích, která si zvnitřnil i František z Assisi: vtělení, narození a utrpení našeho Pána Ježíše. Měli bychom se snažit žít evangelium s pokorou, pamětlivi příkladu života našeho serafického Otce sv. Františka z Assisi. Musíme mít na paměti, že všichni jsme spojeni v jednom Bohu, jsme Boží děti, bratři v Kristu, jedna rodina, jeden dům, jedno poslání. Cílem této kapitoly je rozvinout následující témata:

- Kristus, střed našeho života
- František, střed našeho poslání, jeho život, vize a přístup k božství
- Církev, naše společnice na františkánské cestě
- Co to znamená být sekulárním františkánem

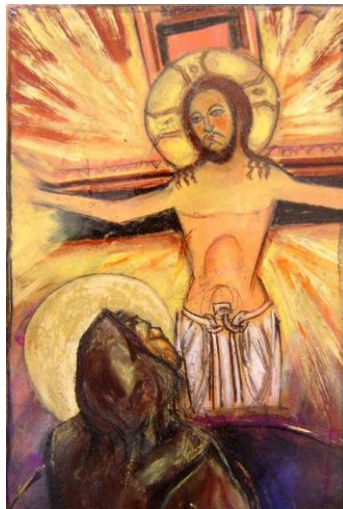
„Neboť na nich spočine Duch Hospodinův (srov. Iz 11, 2) a učiní si u nich příbytek (srov. Jan 14, 23) a domov, a jsou dětmi nebeského Otce (srov. Mt 5, 45), jehož skutky činí, a jsou snoubenci, bratry a matkami našeho Pána Ježíše Krista (srov. Mt 12, 50).

[...] Ó, jak je svaté, útěchyplné, krásné a obdivuhodné mít takového Snoubence! Ó, jak je svaté, milé, líbezné, pokorné, pokojné, sladké, láskyhodné a nade vše vytoužené mít takového Bratra a takového Syna: našeho Pána Ježíše Krista!“

(Povzbuzení sv. Františka z Assisi kajícím bratřím a sestrám – Řehole SFR)

1. téma: Kristus, střed našeho života

Řehole a život sekulárních františkánů je toto: *zachovávat evangelium našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu sv. Františka z Assisi, který od Krista čerpal podněty pro svůj život a učinil jej středem svého života s Bohem a s lidmi.* (Řehole SFŘ 4)

Křesťany se nazýváme proto, že následujeme Krista. Ale co to znamená být následovníkem Krista? V první řadě musí ve středu našeho života a spirituality být Kristus. To ovšem neznamená, že Otce a Ducha svatého si nevšímáme. Kristus sám nám říká, že kdo zná jeho, zná i toho, kdo jej poslal. (srov. Jan 14,7) A jak bychom mohli znát Otce i Syna, aniž by nás vedl Duch svatý? Jako katolíci věříme v trojičního Boha a vyznáváme ho – Otce, Syna a Ducha svatého. Skrze Krista poznáváme Otce.

Aby nám tedy Ježíš pomohl do větší hloubky poznat, kým skutečně je, klade nám jednoduchou a přitom velmi závažnou otázku: „*Za koho mě pokládáte vy?*“ (Mt 16,13–15) Jinými slovy, nesmíme zůstat u toho, co nás učí katechismus a jak jsme byli vyučeni při formaci, ale musíme s Kristem navázat osobní vztah a stavět ho do středu svého života.

František sám, když naslouchal kříži u sv. Damiána, si začal uvědomovat, že potřebuje postavit Krista do středu svého života tím, že znovu zbuduje stavbu církve – těla Kristova, a přijme Krista v malomocných.

Být sekulárním františkánem znamená následovat způsob života, který si osvojil František. Ale jak by to někdo mohl dělat, kdyby nedovolil, aby „Slovo Boží přebývalo mezi námi“? Sv. František se ve své době snažil ze všech sil žít život plně soustředěný na Krista. Jeho pokora, poslušnost, láska k eucharistii a k Písmu jasně odrážejí Františkův způsob života, v jehož středu stál Kristus. Byl k tomu veden láskou ke Kristu. Slovo Boží inspirovalo Františka, aby ke Kristu přilnul ještě těsněji. Všim, co František dělal nebo říkal, pravdivě vyjadřoval, jak chápe význam toho, že „Slovo Boží žije mezi námi“. Františkova Napomenutí (souhrn jeho krátkých výroků) *tvorí jakési zrcadlo dokonalosti pro každého, kdo slyší volání*

k následování františkánského způsobu života, protože v různých zde probíraných bodech František představuje svůj ideál františkánských zvyklostí. Jsou prosycené znalostí lidské povahy a praktickým zdravým rozumem (srov. Napomenutí), přičemž měřítkem pravdivého způsobu života je v nich Kristus.

Druhý vatikánský koncil otevřel lásce k Písmu dveře ještě více dokořán. Laici už se nemohou prostě dál věnovat jen chvályhodným pobožnostem, ale musí také číst a přemýšlet o Písmu a plněji se účastnit eucharistie, aby se tak více přiblížili Kristu. Ale jak praví sv. František v Napomenutích, musíme si dávat pozor, jakým způsobem stavíme Krista do středu svého života. „*Také ti řeholníci jsou zabiti literou, kteří nechtějí následovat ducha svatých písem, ale spíše touží znát pouze slova a druhým je vysvětlovat*“ a ne žít příkladným životem.

Když stavíme Krista do středu svého života, stáváme se tak proroky a svědky víry, naděje a lásky ve světě. Taková prorocká moc je nám dána samotným Kristem ve křtu. Jako laici jsme svým světským charakterem zejména voláni hlásat své prorocké poslání životem svědectví.

„Laici sami se projevují jako synové zaslíbení, jestliže jsou stateční ve víře a naději, využívají přítomného času a očekávají trpělivě budoucí slávu. Tuto naději však nemají skrývat v hloubi duše, nýbrž projevovat ji také ve strukturách světského života trvalou konverzí.“ (Lumen Gentium 35)

Otázky k diskuzi či rozjímání:

1. Jaký je můj vztah ke Kristu?
2. Je Kristus středem mého života?
3. Jak bych jako seklární františkán ukazoval svou lásku ke Kristu okolnímu světu?

2. téma: František, střed našeho poslání, jeho život, vize a přístup k božství

„Jděte tedy a získejte za učedníky všechny národy...” (Mt 28,19)

(Poznámka čtenáři: Jako příprava na tuto kapitolu se doporučuje přečíst si stručný životopis sv. Františka z Assisi.)

Je pravda, že naším zakladatelem je sv. František z Assisi a my žijeme a následujeme františkánské charisma, ale středem našeho poslání je Kristus. Kristus je tím, kdo sv. Františka povolal.

U Františka jsme zahlédli tuto Kristovu lásku a pak se rozhodli přijmout františkánský způsob života právě tak jako apoštol Ondřej, který řekl svému bratru Šimonovi: „Našli jsme Mesiáše!” (srov. Jan 1,41) a přivedl ho k Ježíšovi. Bůh pověřil Františka, aby opravil jeho církev a František vzal toto své poslání vážně. Pro nás je důležité mít na paměti, že církev je nezbytná pro poslání Kristovo. Poslání obnovy a nastolení království v jeho plnosti se uskutečňuje prostřednictvím poslání Ducha svatého v církvi. Církev není cílem sama o sobě, ale všeobecnou svátostí spásy. (srov. Catholic Heritage, Vatican II the pilgrim church on earth. Kairos, ročník 21, číslo 06) Stejně tak František, který vedl příkladný křesťanský život, neprohlásil sám sebe za ústřední bod. Tím je Kristus a František nám ho dodnes pomáhá stavět do středu našeho života a poslání v církvi i ve světě.

František měl velkou úctu ke svaté Trojici. Poslání církve se totiž počíná ve společenství Trojice. Církev je tělo Kristovo a my, jeho údy, bychom měli svou sílu čerpat z Boha Otce, Syna a Ducha svatého. Církev se stává misionářskou tím, že dává sama sebe, jakož i přítomnost Ducha, který neustále oživuje bratry a sestry. Sv. František se tudíž stává vzorem našeho poslání a ne nutně jeho středem. Ve Františkovi čerpáme ideály svého poslání, které je inspirováno Kristem. Když žijeme své františkánské charisma, stáváme se tak majákem pro ostatní a účinně plníme poslání svěřené Bohem.

„Je proto zásadní, abychom [...] objevili, že v samotném středu našeho charismatu je nebeský Otec a pochopili, jak důležité je toto charisma pro

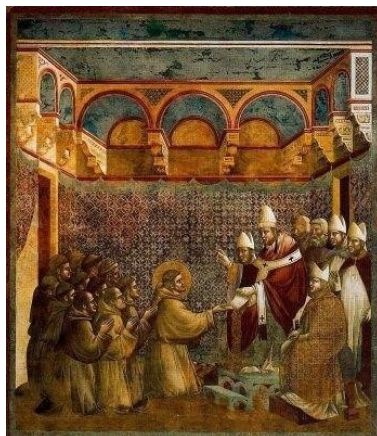
naši duchovní cestu a k naplnění našeho poslání.“ (srov. Benedetto Lino: Vocation, Charism and Mission of the Secular Franciscan Order, str. 18)

Otázky k diskuzi či rozjímání:

1. Co se mi na sv. Františkovi líbí?
2. Co pro mne znamená následovat kroky sv. Františka?
3. Co mohu jako sekulární františkán kráčející ve stopách sv. Františka dělat, abych se stal majákem pro ostatní?

3. téma: Církev, naše společnice na františkánské cestě

Tak je církev zároveň „viditelné shromáždění i duchovní společenství“, jde spolu s celým lidstvem, sdílí s ním týž pozemský osud a je jakoby kvas a duše lidské společnosti, kterou má v Kristu obnovit a přetvořit v Boží rodinu. (Gaudium et spes, 40)

V rané fázi svého obracení se sv. František toužil spojit jak s viditelným, tak s duchovním společenstvím, a proto se celým srdcem oddával službě Bohu a církvi. To, že odmítl být předveden k civilním úřadům, ale souhlasil, aby byl předán biskupovi z Assisi, názorně ukazuje jeho ochotu putovat s církví a s Bohem.

František respektoval toto předvolání, a v přítomnosti svého otce Petra Bernardone a biskupa vysvlékl se z šatů, hodil je k nohám svého otce a řekl: „Od nynějška už mohu svobodně říkat: Otče náš, jenž jsi na nebesích, a ne otče Petře Bernardone.“ (1Cel 14–15 a 2Cel 12.)

Církev, tedy společenství věřících, tělo Kristovo, putující lid Boží, je důležitou součástí naší františkánské cesty, protože v ní dokážeme sloužit Kristu ve svých spolubratřích a spolusestrách. Toto tělo, přestože má mnoho údů s rozličnými funkcemi (srov. 1Kor 12,25–26) je tak propojené, že co se stane jedné jeho části, ovlivňuje celé tělo. František dobře chápal, na čem se tato jednoty zakládá. Záhy poté, co zaslechl hlas Krista na kříži u sv. Damiána, se proto hned toužil dokonaleji sjednotit s církví tím, že ji znovu vybuduje, a později se opět toužil sjednotit s vyšší církevní autoritou, když žádal potvrzení svého způsobu života od papeže.

Františkova láska a úcta ke klerikům zase ilustruje, jak chápal nejen hodnotu putování v samotě, ale i s církví. (srov. Napomenutí 26). Celé tělo Kristovo je tím, co církev nazývá putující církví – jak zasvěcení řeholníci, tak sekulární. Celé lidské plémě a veškeré stvoření směřuje k jedinému cíli: být obnoveni v Kristu (LG 48) a dojít v něm naplnění. Písmo ukazuje na tento cíl v Kristu (Sk 3,21; Ef 1,10; Kol 1,20; 2 Petr 3,10–13). Kristus přišel ne kvůli hrstce lidí, kterým se říká křesťané, ale kvůli všem lidem a celému

stvoření. Díky tomu můžeme pochopit, proč má celá františkánská rodina pokračovat v hlásání Krista a svědčit o jeho poslání mezi všemi lidmi.

Otázky k diskusi či rozjímání:

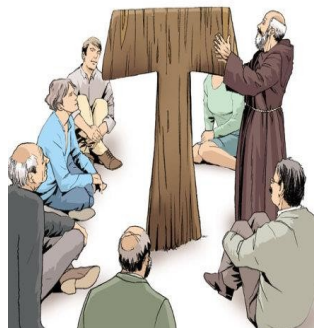
1. Jak se mohu stát partnerem církve, když se vydám františkánskou cestou?
2. Do kterých služeb se zapojuje místní církev, a jak mohu tyto služby podporovat jako sekulární františkán?
3. Proč bych měl jako sekulární františkán podporovat rozhodnutí a pokyny našeho papeže?

4. téma: Co to znamená být sekulárním františkánem

Být sekulárním františkánem znamená být zvěstovatelem evangelia v Církvi a ve světě – tím, že žijeme poselství evangelia a svědčíme o něm ve svém místním bratrském společenství a ve světě.

„Sekularita“ je sama o sobě oficiálně uznávanou formou spirituality v církvi.

Sekulární není v protikladu k posvátnému, je ztělesněním posvátna. (srov. Edwarda L. Shirley, OFS: Basic Catholic Doctrine, str. 13)

Všichni jsou voláni k tomu, aby budovali církev Kristovu. Stejně volání, které dolehlo k Františkovi – jdi a znovu vybuduj stavbu mé církve – rezonuje v srdcích všech sekulárních františkánů dodnes. Křtem máme, jak sekulární, tak řeholníci, účast na kněžství Kristově a jsme voláni ke stejnému cíli. To samozřejmě neznamená, že máme popírat rozdíly mezi služebným a všeobecným kněžstvím. Ti, kdo na základě svého vysvěcení vykonávají služebné kněžství, by si měli vážit pravé podstaty sekulárního charakteru, totiž: „Jako pokřtění jsme všichni děti Boží. Způsob, jakým tuto skutečnost prožívají laici, se ovšem liší od prožívání kleriků a řeholníků. Není to však způsob doplňkový nebo podružný, ale řádný a příslušející laikům; jejich nejnitřnější podstatou je být sekulární.“ (srov. Ron Pihokker, OFS: Elements of Ecclesiology and Theology of the Laity, str. 8)

Řehole a život sekulárních františkánů je toto: zachovávat evangelium našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu sv. Františka z Assisi, který od Krista čerpal podněty pro svůj život a učinil jej středem svého života s Bohem a s lidmi. (Řehole SFR 4)

Otázky k diskuzi či rozjímání:

1. Co konkrétně pro mě znamená stát se sekulárním františkánem?
2. Nejsem řeholník jako člen prvního řádu, druhého řádu nebo regulovaného třetího řádu. Jsem sekulární. Jak mohu být odlišný a přitom součástí františkánské rodiny?
3. Jak mohu spolupracovat a podílet se na úsilí svých františkánských řeholních bratrů a sester?

Kapitola II: „Sekulární františkánský řád“

V průběhu počáteční formace kandidát poznává základní témata SFŘ, františkánské rodiny, a jaké místo v ní zaujímá SFŘ. Jsme přesvědčeni, že po přijetí do SFŘ je důležité, aby bratr či sestra plně porozuměli základním rysům SFŘ, než složí profesi. Jedná se o dějiny, život, poslání, etapy, vstup do řádu (s ohledem na povolání), atd. Doufáme, že tak posílíme vědomí vlastní identity a sounáležitosti. V této kapitole rozvíjíme následující témata:

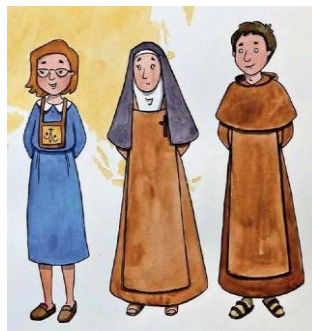

- Františkáni: rodina rodin – společné charisma pro církve
- Vstup do řádu a formace: volání, povolání, rozlišování, obrácení a cesta
- Dějiny řádu a jeho řehole, povaha, charisma
- Život a poslání SFŘ
- Profese a život v bratrském společenství
- Františkánská mládež: způsob života, organizace, etapy, vztah k SFŘ
- Duchovní asistence – obdarování bratrského společenství

1. téma: Františkáni: rodina rodin – společné charisma pro církvev

„Já jsem udělal, co bylo na mně. Ať vás Kristus naučí, co máte dělat vy!“ (sv. František z Assisi)

Všichni františkáni po celém světě jsou součástí jedné rodiny. Všichni kráčíme ve stopách sv. Františka a sv. Kláry, ale prožíváme své charisma v rámci různých životních stylů.

Naše dějiny jako rodiny začínají v roce 1206, kdy se náš Otec František stal laickým kajícím, poté co zaslechl Kristova slova: „Znovu vybuduj můj dům.“ Kolem roku 1208 se k Františkovi přidala skupinka jím inspirovaných laiků jako *Kající z Assisi*. V roce 1209 tato skupinka putovala do Říma, aby dosáhla schválení od papeže Inocence III. Ten schválil *Propositum Vitae* (způsob života). Řehole však byla sepsána až o několik let později. To byl tedy počátek františkánského hnutí, evangelního způsobu života spočívajícího v napodobování chudého a pokorného Krista.

Z těchto raných dob vyrostla františkánská trilogie – tři větve františkánské rodiny:

- bratři prvního řádu,
- sestry druhého řádu,
- sekulární františkáni a bratři a sestry Regulovaného třetího řádu.

Bratři prvního řádu neboli Menší bratři byli prvními Františkovými následovníky; tento řád vznikl v roce 1209. V průběhu let se řád rozdělil na základě různého chápání františkánského způsobu života. Dnes máme tři větve: Řád menších bratří (OFM), Řád menších bratří kapucínů (OFMCap) a Řád menších bratří konventuálů (OFMConv).

Druhý řád je řeholní společenství žen známé jako Chudé sestry sv. Kláry. Založila jej sv. Klára roku 1212. Žijí uzavřeným, kontemplativním životem modlitby a pokání ve františkánské tradici radosti a prostoty.

Sekulární františkánský řád (dříve třetí řád, kající bratři a sestry a terciáři)

Třetí řád je největším františkánským řádem. Založil jej sv. František v roce 1221, protože mnoho ženatých mužů a žen toužilo přijmout jeho styl života, ale nemohli vstoupit ani do prvního, ani do druhého řádu. V rámci třetího řádu sv. Františka rozlišujeme mezi Regulovaným třetím řádem (TOR) a Sekulárním františkánským řádem (SFR).

Regulovaný třetí řád

Postupem času někteří členové třetího řádu začali žít ve společenstvích. Z nich se později vyvinul řeholní řád se sliby chudoby, čistoty a poslušnosti. Označujeme je jako Regulovaný třetí řád (TOR). Mohou to být muži, nebo ženy, ale žijí ve společenství podle svého pohlaví. Tato větev františkánské rodiny byla oficiálně sjednocena papežskou bulou roku 1447. Dnes jsou po světě stovky společenství Regulovaného třetího řádu.

Bratři Regulovaného třetího řádu jsou vnímáni jako rovnocenní bratrům prvního řádu a mají stejnou odpovědnost za duchovní podporu světských františkánů.

Sekulární františkánský řád (SFR)

Sekulární františkánský řád (neboli SFR) zahrnuje jak muže, tak ženy. Jeho členové nežijí ve společenství, ale žijí všedním životem práce a modlitby ve světě se svými rodinami. Členové se pravidelně scházejí ve společenstvích, kterým se říká *bratrská společenství*. Neskládají sliby chudoby, čistoty a poslušnosti, ale skládají slib žít evangelium podle příkladu sv. Františka a řídit se Řeholí Sekulárního františkánského řádu. (Řehole SFR 20)

I když tyto tři větve františkánské rodiny prožívají svůj život různě, soustředí se na různé služby a přijímají Františka z různých úhlů pohledu, všichni následujeme Františka a jsme sjednoceni ve františkánském charismatu. Společně jsme silní, každý přispívá svými vlastními jedinečnými schopnostmi.

Sekulární františkánský řád (SFR) se podílí na **životně důležité vzájemné spolupráci** mezi jednotlivými větvemi františkánské rodiny a má **stejnou důstojnost**. Bylo mu dáno **stejné charisma a poslání** jako ostatním větvím františkánské rodiny. Ve svém světském stavu také my pokračujeme v poslání sv. Františka znovu vybudovat stavbu Boží církve.

(Upraveno a sestaveno podle Bob Fitzsimmons, OFS: For Up to Now Formation Manual, United States)

Otázky k diskuzi či rozjímání:

1. Na základě výše uvedených informací nakresli jednoduchý rodokmen františkánské rodiny.
2. Jsou si sekulární františkáni rovni s ostatními členy františkánské rodiny? Vysvětli.
3. Jak se od sebe jednotlivé větve františkánské rodiny liší? Čím jsou si podobné?

2. téma: Vstup do řádu a formace: volání, povolání, rozlišování, obrácení a cesta

Zavolal jsem tě jménem. „Jsi můj, protože jsi v mých očích drahý a vzácný, protože jsem si tě zamiloval.“ (Iz 43,1b.4)

Vás jsem si vyvolil za svědky, aby mě lidé poznali a uvěřili mi a pochopili, že to jsem já. (Iz 43,10)

Vstup do řádu a formace

Podmínky pro přijetí jsou: vyznávat katolickou víru, žít ve spojení s církví, mít dobrou morálku, vykazovat jasné známky povolání. (GK 39,2)

Začlenění do řádu se uskutečňuje obdobím iniciace, obdobím formace a slibem zachovávat Řeholi (profesi). Cesta formace, která se musí rozvíjet celý život, začíná vstupem do bratrského společenství.

Profese je slavnostním církevním úkonem, kterým obnovujeme své křestní sliby a veřejně stvrzujeme svůj závazek sloužit Božímu království a žít evangelium ve světě podle příkladu sv. Františka a podle Řehole SFR. (srov. GK 42,1)

Za formaci jsou zodpovědní: sám kandidát profese, celé bratrské společenství, rada s ministrem, formátor a duchovní asistent, který poskytuje duchovní vedení. (srov. GK 37,2)

Volání – povolání

Boží volání je povolání. Je to *pozvání* k účasti na životě Trojice. Bůh chce, aby se každý člověk na zemi odvrátil od hříchu a nechal se proměnit jeho láskou. Volá nás.

Etapu zkoumání (období mezi iniciací a přijetím do řádu, které české Národní stanovy nerozlišují – pozn. překl.) na cestě sekulárního františkánství jsme zahájili diskuzí, co je to povolání, čili rozborem **prvotního Božího volání ke všem lidem**. Pokračovali jsme **osobním** povoláním a poté **konkrétním** povoláním do františkánského řádu. Dále na

této cestě navážeme rozlišováním, zda jsme opravdu povoláni stát se sekulárními františkány.

Prvotním povoláním každého člověka je podíl na Božím životě. To si nelze zasloužit. Je to čistě jen dar. **Každý se může rozhodnout, zda tento dar přijme, nebo odmítne.** Toto je ta nejdůležitější volba, protože všechny ostatní se od ní odvíjejí. Bůh každému z nás dává prostředky, abychom se stali svatými podle svého osobního povolání.

Je také důležité mít na paměti, že dar povolání se netýká jen toho, kdo je povolán. Sv. František zdůrazňuje, že povolání je volání být nástrojem, který Bůh použije nejen pro povolaneho, ale k prospěchu ostatních lidí.

Povolání si žádá náš celý život. Je to naprostá odevzdanost – ochota a oddanost. Pokud jsme *ochotní*, jsme připraveni udělat cokoli, co od nás Bůh žádá. Jsme-li *oddaní*, podvolíme se Bohu, který nás tak moc miluje... Duch nás povede, abychom **byli a dělali** to, co pro nás Bůh připravil.

Je mnoho lidí, které sv. František přitahuje a kteří se domnívají, že mají františkánské povolání. Nicméně přitažlivost nestačí. Františkánské povolání zahrnuje také ochotu trvale se zavázat k zasvěcené formě života pro laiky, Sekulárnímu františkánskému řádu. František může být naší inspirací, ale *nemusíme* být předurčení k zasvěcené službě františkánskou formou života.

Rozlišování

Slovo rozlišování popisuje proces, kterým dojdeme k poznání, jestli nás Pán volá a zve k františkánskému způsobu života.

Při rozlišování, zda formálně zapadáme do františkánské rodiny, bychom si asi měli klást následující otázky:

1. Umím se oprostit od romantické, sentimentální představy o sv. Františkovi?
2. Ztotožňuji se s pohledem na Ježíše, který odkryl sv. František a na němž založil svůj způsob života a služby? Dokážu vidět Krista Františkovými očima? Dokážu takovým způsobem žít i já?
3. Cítím se při pohledu na vlastní životní zkušenosti být připraven dozvědět se o tomto způsobu života více a vynaložit úsilí k přijetí františkánské cesty?
4. Mohu do svého života přijmout františkánské charisma a pečovat o něj, aby bylo přítomné ve světě?

Františkáni mají svůj zvláštní duchovní styl čili charisma. Následují některé typické vlastnosti, které se objevují u lidí, kteří jsou povoláni stát se františkánem. Mohou nám pomoci rozlišit, zda máme opravdové františkánské povolání:

- hluboké duchovní prožívání eucharistie (Snažíme se vidět Krista přítomného v eucharistii a ideál Ježíšova sebedarování, jak to dělal a dodnes v eucharistii dělá.) (Řehole SFŘ 5)
- silný vztah k bratrům a sestrám (Sjednocujeme se jako bratři a sestry ve svých bratrských společenstvích a ve světě. V naší spiritualitě je podpora, povzbuzení a inspirace pro ostatní v Řádu.) (Řehole SFŘ 13)
- prostota (Naše spiritualita je opravdová, bez přetvářky.)
- chudoba (Láska k evangelní chudobě rozvíjí důvěru v Otce a vytváří vnitřní svobodu.)
- pokora (Upřímně poznáváme, čím a kým opravdu jsme v Božích očích. Zbavujeme se pýchy a domýšlivosti.) (Řehole SFŘ 13)
- opravdová touha se umenšovat (Poznáváme, že jsme služebníci, ne někomu nadřazení.) (Řehole SFŘ 14)
- úplné a aktivní odevzdání se Bohu (Důvěřujeme Boží bezpodmínečné lásce.)
- obrácení (Každý den znovu se snažíme změnit a více připodobnit Ježíši.) (Řehole SFŘ 7)
- proměna (Co pro nás udělá Bůh, když se mu otevřeme s ochotou.)
- šíření pokoje (Jsme posly pokoje tak jako František.) (Řehole SFŘ 19)

Ti z nás, kdo upřímným rozlišováním seznají, že jejich povoláním je následovat Ježíše ve stopách sv. Františka, pak přijmou jeho způsob života veřejným, slavnostním a trvalým závazkem před Bohem a církví, který se nazývá profese. To se týká všech, kdo jsou povoláni k františkánskému způsobu života, ať už v prvním, ve druhém nebo ve třetím řádu.

Bratrství řádu je inspirované Františkem, který řekl, že základní evangelijní životní ctnost se nachází v bratrském společenství. I povolání SFŘ žít evangelium se tedy má uskutečňovat v bratrském společenství. Jako členové Řádu se shromažďujeme v církevních společenstvích, kterým se říká bratrská. Účast na setkáních místního bratrského společenství je nezbytná pro naše počáteční uvedení do tohoto společenství modlitby a bratrského života.

(Části této kapitoly byly upraveny a sestaveny z těchto zdrojů: For Up to Now Formation Manual, United States; wikipedia.org/wiki/Secular_Franciscan_Order; Generální konstituce SFR; Řehole SFR)

Otázky k diskuzi či rozjímání:

1. Mám na základě toho, co jsem se dočetl výše, povolání do Sekulárního františkánského řádu? Jak to vím?
2. Mohu se trvale zavázat františkánské rodině?
3. Mohu nechat Boha, aby mě řídil ve službě jako sekulárního františkána?

Obrácení a cesta

K něčemu jsme voláni. Je to Sekulární františkánský řád? Období iniciace a počáteční formace nám má pomoci rozlišit, zda má být naše duchovní cesta formálně františkánská.

Počáteční formace (GK 40): Formace je počáteční dobou studia na cestě sekulárního františkána. Poznáváme našeho milovaného zakladatele, řád, jeho pravidla, jeho historii a jeho charisma, ale stejně důležité je, že také poznáváme sami sebe. Ptáme se sami sebe, zdali jsme srdcem františkáni. Chce Pán, abychom se právě touto cestou vydali? Jestliže ano, začneme rozlišovat svoji roli v řádu. Jak budeme sloužit? Jak budeme žít františkánské charisma?

Naším prvním krokem bylo seznamování s řádem (**iniciace**), které trvalo jeden až dva roky. Během této doby jsme si zopakovali základy katolického učení, církve a teologie laiků. Také jsme se seznámili s františkánstvím a Františkem.

Nyní se nacházíme v období **počáteční formace** čili noviciátu (srov. GK 40). O jeho délce rozhoduje rada místního bratrského společenství, ale nejméně je to jeden rok a nejvýše tři roky (GK 40; Národní stanovy II.3, 8). Budeme teď číst a mluvit o Františkovi a františkánském hnutí, co to znamená být sekulární františkán, o charismatu a poslání řádu. Budeme se nadále modlit a rozlišovat vlastní povolání.

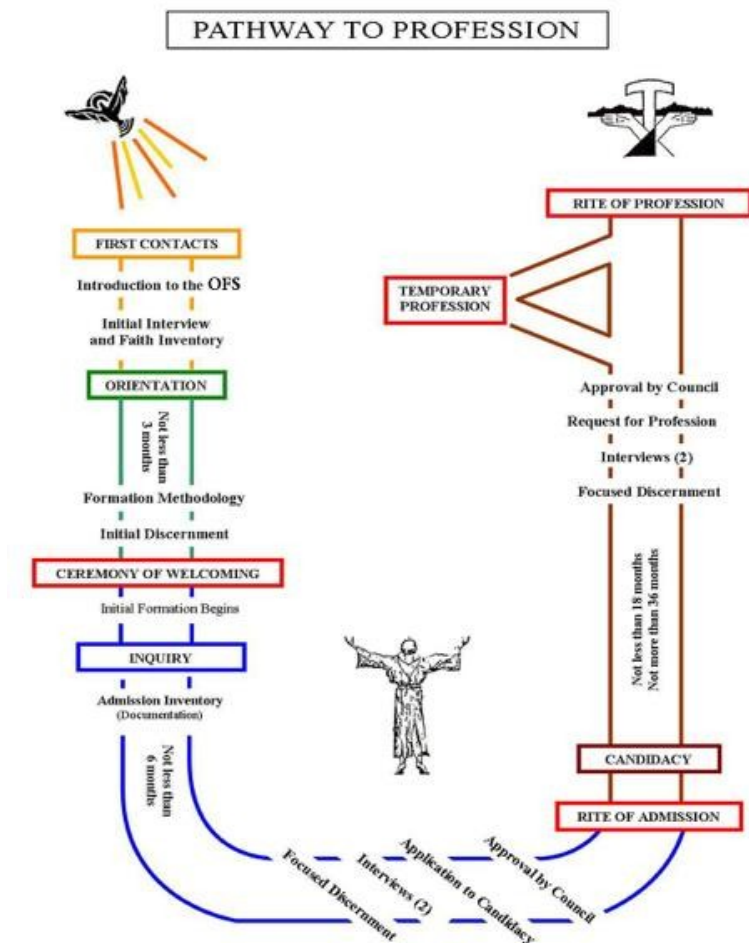
V rámci našeho studia budeme číst a podrobně se sdílet o dějinách SFR, Řeholi SFR, Generálních konstitucích SFR, o Františkově osobě a jeho chápání božství, o františkánské teologii a spiritualitě, o Františkově vztahu k Panně Marii, o Kláře z Assisi, o poslání SFR – spravedlnosti, pokoji a úctě ke stvoření (SPÚS), o sociální nauce církve, o rodině a práci, o životě v bratrském společenství, o stálé konverzi a kajinci a o profesi.

Profese je vrcholným okamžikem na naší cestě jako kandidátů. Tato duchovní i rodinná událost je veřejná a radostná. Umožňuje nám veřejně vyjádřit náš trvalý závazek sloužit a žít jako sekulární františkáni. (GK 41, 42, 43)

(Upraveno a sestaveno z těchto zdrojů: Marie Amore, OFS, For Up to Now Formation Manual, United States, [wikipedia.org/wiki/Secular_Franciscan_Order](https://www.wikipedia.org/wiki/Secular_Franciscan_Order); Generální konstituce)

Otázky k diskuzi či rozjímání:

1. Popiš vlastními slovy, jak se člověk stane sekulárním františkánem.
2. Dokážu tímto procesem trpělivě projít?
3. Co znamená profese pro mne?

(Jan Parker, OFS: For Up to Now Formation Manual, United States)

3. téma: Dějiny řádu a jeho řehole, povaha, charisma

Ó jak blažení a požehnaní jsou ti muži a ženy, když toto činí a v tom vytrvají, neboť na nich spočine Duch Hospodinův (srov. Iz 11,2) a učiní si u nich přibýtek (srov. Jan 14,23) a domov, a jsou dětmi nebeského Otce (srov. Mt 5,45), jehož skutky činí, a jsou snoubenci, bratry a matkami našeho Pána Ježíše Krista (srov. Mt 12,50).
(Slova života a spásy)

Založení Sekulárního františkánského řádu (dříve znám jako třetí františkánský řád)

S jistotou nevíme, kde se poprvé objevila myšlenka třetího řádu. Jeden příběh vypráví o obchodníkovi jménem Lucasio Modestini, jemuž setkání s Františkem roku 1213 změnilo život. On a jeho žena Buonadonna byli inspirováni, aby zasvětili svůj život modlitbě a službě chudým, ale nechtěli se oddělit a vstoupit do kláštera jako někteří jiní. Tito manželé se cítili voláni prožívat tento nový způsob života spolu.

Když František rozpoznal jejich touhu sloužit zvláštním způsobem, přimělo ho to, aby pro ně napsal Řeholi, která by jim umožnila zůstat spolu. Jeho přítel kardinál Ugolino di Conti (pozdější papež Řehoř IX) mu pomohl řeholi sepsat. Tak se k františkánském hnutí přidali Bratři a sestry kající, kteří se později nazývali františkánský třetí řád – dnes Sekulární františkánský řád.

Tento způsob života si rychle osvojilo mnoho párů i nezadaných mužů a žen, kteří necítili volání k drsnému životu mnichů a jeptišek. František byl jejich vzor, od něhož se učili lekce modlitby, pokory, usmiřování, sebezáporu, věrnosti k povinnostem svého stavu a nade všechno lásky. Tak jako František se starali o malomocné a lidí na okraji. Tak jako František slavili modlitbu a službu.

Řehole SFŘ

Nejstarší řeholi SFŘ František nejspíš sestavil už před rokem 1215. Její rozšířenou verzi dokončil kolem roku 1220. Oba dokumenty vyzývají laiky, aby věrně žili v kající, odvraceli se od hříchu a obraceli se k Bohu. Ve Slovech života a spásy František popisuje prvky procesu obrácení: 1) miluj

Boha, 2) miluj svého bližního, 3) odvracej se od svých neřestí a hříchů, 4) přijímej tělo a krev našeho Pána Ježíše Krista a v důsledku toho všeho 5) přinášej plody hodné pokání – pro obnovený život je příznačná láska, odpouštění a soucit s ostatními.

První oficiální řeholi schválil papež Honorius III roku 1221 jako *Memoriale Propositi*. Františkánský papež Mikuláš IV ji revidoval v roce 1289. Papež Lev XIII schválil novou řeholi zvanou *Misericors Dei Filius* v roce 1883. Současnou řeholi vyhlásil papež Pavel VI roku 1978 apoštolským listem *Seraphicus Patriarcha*. Jeho záměrem je přizpůsobit Sekulární františkánský řád potřebám a očekáváním církve, které vycházejí z měnící se doby.

Ducha Řehole lze najít v článku 4 Řehole SFŘ:

Řehole a život sekulárních františkánů je toto: zachovávat evangelium našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu sv. Františka z Assisi, který od Krista [čerpal] podněty pro svůj život a učinil jej středem svého života s Bohem a s lidmi. Kristus je dar Otcovy lásky a cesta k němu. On je pravda, do které nás uvádí Duch Svatý. On [sám] je život, který nám přišel dát v hojnosti. Sekulární františkáni se kromě toho mají často věnovat četbě evangelia. Z evangelia mají přecházet k životu a ze života k evangeliu.

Struktura Sekulárního františkánského řádu

Sekulární františkánský řád je kanonicky ustavený řád Katolické církve. Skládá se z bratrských společenství na různých úrovních: místní, oblastní, národní a mezinárodní. SFŘ se řídí obecným kanonickým právem i svým vlastním právem: Řeholí, Konstitucemi, Rituálem a vlastními stanovami. (GK 4)

Každé bratrské společenství na jakékoli úrovni animuje a vede rada, kterou obvykle tvoří ministr, zástupce ministra, sekretář, pokladník, formátor a členové rady. Řídí se Řeholí, Konstitucemi a svými vlastními stanovami, podle nichž jsou členové rady voleni, případně jmenováni. (GK 76–80)

Autentický výklad Řehole a Konstitucí přísluší Svatému stolci. Praktický výklad Konstitucí, který má za cíl harmonizaci a aplikaci Konstitucí v různých oblastech a na různých úrovních řádu, přísluší generální kapitule SFŘ. (GK 5)

Podle údajů Mezinárodní rady SFR (CIOFS) se sídlem v Římě má SFR celosvětově přibližně 300 000 profesních členů.

(Upraveno a sestaveno z těchto zdrojů: wikipedia.org/wiki/Secular_Franciscan_Order; Generální konstituce; Řehole SFR)

Otázky k diskuzi či rozjímání:

1. Na základě výše popsaných dějin vytvoř časovou osu františkánské rodiny.
2. Podle výše uvedeného popisu Sekulárního františkánského řádu nakresli schéma různých úrovní Řádu.
3. Za co je zodpovědná rada?

Povaha, charisma a spiritualita SFR

„Existuje [...] františkánská doktrína [...] která (říká, že) Bůh je svatý, je veliký, a především je dobrý, vskutku nejvyšší dobro. [...] Podle této doktríny Bůh je láska. Žije láskou, tvoří z lásky, stává se tělem a vykupuje, to je zachraňuje a posvěcuje, z lásky. Také existuje františkánský způsob rozjímání Ježíše: setkávání nestvořené Lásky se stvořenou láskou.

Rovněž existuje postup, jak jej milovat a jak ho napodobovat: ve skutečnosti vidí Boha-člověka a raději uvažuje o jeho svaté lidskosti, protože v ní se jasněji odhaluje a [...] umožňuje, abychom se ho dotýkali. Z toho pramení horoucí oddanost Ježíšovu vtělení a umučení, protože tato (tajemství) nám ho umožňují vidět ani ne tak v Jeho slávě, v Jeho všemohoucí vznešenosti nebo v jeho věčném triumfu, jako spíše v jeho lidské lásce – tak něžné v jeslíchách, tak smutné na kříži.“ (Sv. Pius X)

Františkovou spiritualitou je prostě „dodržovat evangelium“.

Františkáni pak kladou důraz na to, že Bůh je láska. Ačkoli toto je víra každého křesťana, františkáni to z vlastního rozhodnutí zdůrazňují, jako to dělal František.

Věnují se životu podle evangelia v duchu sv. Františka, zvláště pak jeho pozorné četbě. **Z evangelia přecházejí k životu a ze života k evangeliu.** (Řehole SFR 4)

Shrňme si prvky františkánské spirituality. Františkán by měl žít:

- ve společenství s chudým a ukřižovaným Kristem,
- v lásce Boží,
- v bratrství/sesterství se všemi lidmi a celým stvořením,
- v účasti na životě a poslání Církve,
- v duchu stálé konverze,

- v životě modlitby – liturgické, osobní i společné – jako nástroji pokoje.

Charisma: být sekulární

Jedním z nejdůležitějších důsledků sekulárního františkánského charismatu je, že naše duchovní formace musí vyhovovat nám, kdo žijeme ve světských podmínkách. V jádru povolání SFRŽ leží důvěrné sjednocení s Kristem. Proto jako sekulární františkáni hledáme osobu Krista živého a působícího v bratřích a sestrách, v Písmu svatém, v církvi i v liturgických úkonech. (Řehole SFRŽ 5) Děláme to tak, že zkoumáme, milujeme a především uceleně prožíváme lidskou i evangelijní stránku svého života ve světě.

Jako sekulární františkáni dvacátého prvního století prožíváme světskou stránku svého charismatu, když věnujeme pozornost těmto třem věcem: učíme se ze života minulých sekulárních františkánů, kteří žili jako rodiče, nezadaní, králové a královny, poustevníci a služebníci, kreativně čelíme výzvám evangelizace ve třetím tisíciletí; usilujeme o hlubší chápání a poznání našeho otce Františka.

Charisma sekulárních františkánů není dáno jedinci, ale skupině bratrů a sester. V proměnách časů se musí přizpůsobovat potřebám a očekáváním Církve svaté. Jsme tedy od samého začátku skupinou, kterou formuje Církev svatá a jedině v tomto kontextu může naše charisma vzkvétat.

(Upraveno a sestaveno z těchto zdrojů: wikipedia.org/wiki/Secular_Franciscan_Order; For Up to Now Manual (USA); Řehole SFRŽ)

Otázky k diskuzi či rozjímání:

1. Popiš vlastními slovy františkánskou spiritualitu.
2. Popiš vlastními slovy františkánské charisma.
3. Jak můžeme žít svoje charisma ve 21. století?

4. téma: Život a poslání SFŘ

Snoubenci jsme tehdy, když v Duchu svatém je věrná duše spojena s Ježíšem Kristem. Bratry pak jsme, když konáme vůli jeho Otce, který je v nebesích (srov. Mt 12,50); matkami jsme, když ho nosíme ve svém srdci a ve svém těle (srov. 1 Kor 6,20) díky lásce a čistému a upřímnému svědomí, rodíme ho skrze svaté konání, které má druhým svítit jako vzor (srov. Mt 5,16). (List sv. Františka z Assisi věřícím)

E. Blais Leghorn, La carità di Santa Elisabetta d'Ungheria

Jako sekulární františkáni se zavazujeme žít evangelium podle františkánské spirituality ve svém světském stavu. Jsme povinni osobně studovat evangelium a Písmo svaté, pěstovat lásku ke slovu evangelia a pomáhat svým bratrům a sestrám, aby ho poznali a pochopili.

Slibujeme žít v duchu stálé konverze. Prostředky k pěstování této charakteristiky františkánského povolání, individuálně i v bratrském společenství, jsou: naslouchání Božímu slovu a slavení bohoslužby slova, zpytování svědomí, duchovní cvičení, pomoc duchovního rádce a kající pobožnosti. (srov. GK 13,1)

Jako sekulární františkáni se zavazujeme žít ducha blahoslavenství a zvláště ducha chudoby. Evangelní chudoba je projevem důvěry v Otce, vede k vnitřní svobodě a napomáhá k podpoře spravedlivějšího rozdělování bohatství. Musíme se svou prací postarat o vlastní rodiny a sloužit společnosti, evangelní chudobu proto žijeme specifickým způsobem. Porozumět tomu a uskutečnit to vyžaduje silné osobní nasazení i podporu od bratrského společenství; prostředkem k tomu je modlitba a dialog, společné zpytování svědomí a ohled na pokyny církve a potřeby společnosti.

Jako sekulární františkáni se snažíme omezit své osobní potřeby, abychom se mohli lépe dělit o duchovní i hmotná dobra s bratry a sestrami, především s těmi nejpotřebnějšími. Měli bychom děkovat Bohu za dobra, která jsme obdrželi a kterých bychom měli užívat jako dobří správci, a ne jako vlastníci. Měli bychom milovat a uskutečňovat čistotu srdce, zdroj opravdového bratrství. (srov. GK 15)

(Upraveno a sestaveno z těchto zdrojů: wikipedia.org/wiki/Secular_Franciscan_Order; Řehole SFR)

Otázky k diskuzi či rozjímání:

1. Co znamená *stálá konverze*?
2. Jak mně samotnému *stálá konverze* prospívá?
3. Jak poznám, že procházím procesem *stálé konverze*?
4. Jak mohu jako sekulární františkán praktikovat chudobu?

5. téma: Profese a život v bratrském společenství

Profese

Profese je slavnostním církevním úkonem, kterým kandidát, jenž si je vědom povolání, které obdržel od Krista, obnovuje své křestní sliby a veřejně stvrzuje svůj závazek žít evangelium ve světě podle příkladu sv. Františka a podle Řehole SFR. Profese začleňuje kandidáta do řádu a je svou povahou trvalým závazkem. (GK 37,1, 42,1–2)

Profese je svou povahou trvalým závazkem. Je to dar Ducha svatého. „Okamžik profese je specifický. Nestane se jen tak. Je připravován a radostně očekáván.“ (br. Richard Trezza, OFM)

„Liturgie profese nám dává příležitost, abychom patřičně odpověděli Bohu – tomu, který nás volá jako první. Účast na obřadu profese je pro toho, kdo ji skládá, vyznáním víry – **confessio fidei**‘. Vyjadřuje, že věříme takovým způsobem, že jsme ochotni svými slovy a činy vyžradyt, že jsme praví následovníci Ježíše Krista a jeho evangelia.“

„Bůh nás *nenechá* složit slib, kdyby nám nebyl ochoten ho pomoci dodržet.“

Na ty, kdo mají při obřadu složit profesi, se přivolává Duch svatý způsobem podobným prosbě o Ducha nad dary chleba a vína při mši, aby se tak mohly proměnit na tělo a krev Krista.

„Profese je úkonem Krista a Církve“ – ne jen naše vlastní jednání. Je to **událost** v životě církve – **událost, která mění život v Božím čase ... a v našem čase.**

„Naše členství v bratrském společenství je pro členy tohoto společenství důvodem k velké radosti a naději.“

Přestože profese není svátost, je *svátostná* svou povahou. Upomíná nás na Boží působení v našem životě...

„Mše zdůrazňuje, co se v profesi odehrává, totiž obětní rozměr sebedarování. Slibem, že budeme žít evangelium, se my, kandidáti, *dáváme zcela k dispozici Bohu* a klademe své vlastní tělo (osobu) na oltář Kristovy oběti jako svatou oběť Bohu milou.“

Františkány se stáváme, **ne** proto, abychom se stali dalším Františkem, ale spíše abychom se vydali na cestu ke Kristu a věčnému životu s Bohem – František nám na ní bude průvodcem a inspirací.

(Upraveno a sestaveno z těchto zdrojů: výběr Richard Trezza, OFM, For Up to Now Formation Manual, United States; Rituál SFR; GK 41, 42)

Otázky k diskuzi či rozjímání:

1. Proč chci složit profesi?
2. Popiš den své profese.
3. Jak profese změní můj život?

Život v bratrském společenství

Místní bratrské společenství má být kanonicky ustavené. Tak se stává základní buňkou celého řádu a viditelným znamením církve, která je společenstvím lásky. (Řehole SFR 22)

Třetí hlava Řehole SFR obsahuje konkrétní pokyny, co to znamená být sekulárním františkánem, který se účastní života bratrského společenství. Stručně řečeno, my jako sekulární františkáni souhlasíme s tím, že budeme osobně přítomni na setkáních bratrského společenství. Měli bychom se účastnit každodenní modlitby a být svědky evangelia. Měli bychom aktivně spolupracovat s ohledem na naši vlastní situaci a přijmout povinnost animovat bratrské společenství.

Každé bratrské společenství animuje a vede rada, která je duchem připravená a ochotná sloužit. Přestože se neočekává, že bychom ihned po profesi sloužili v radě, možná se nám nabízí služba v různých jiných funkcích. Takovou příležitost bychom měli přijmout a využít. Bude nás při tom vést a podporovat svatý Duch.

Místní bratrské společenství je základní buňkou celého řádu a viditelným znamením církve, která je společenstvím lásky. Má být výsadním místem, kde se rozvíjí cítění s církví a františkánské povolání a kde členové čerpají povzbuzení k apoštolátu. Celé společenství se zapojuje do procesu růstu.

Členové, kteří se dostanou do zvláštních obtíží, mohou v bratrském dialogu projednat své problémy s radou. Je-li nutné rozhodnout o vystoupení nebo o trvalém propuštění z řádu, je k tomu kompetentní rada bratrského společenství, která se řídí podle ustanovení Konstitucí. Takový úkon provede s veškerou vážností a v modlitbě. (GK 58–59)

Rada ať rozvíjí společenství mezi členy organizováním pravidelných shromáždění a častých setkání také s jinými františkánskými skupinami, zvláště z řad mládeže. Volbou vhodných prostředků ať napomáhá růstu františkánského a církevního života a každého ať povzbuzuje k životu v bratrském společenství. Toto společenství pokračuje i se zemřelými bratry a sestrami modlitbami za jejich duše.

Všichni bratři a sestry ať přiměřeně podle svých možností přispívají na nezbytné výdaje spojené s životem bratrského společenství a na podporu bohoslužeb, apoštolátu a charitativní činnosti. Místní bratrská společenství ať se pak snaží přispívat na výdaje rad bratrských společenství vyšší úrovně.

Jako konkrétní znamení společenství a spoluodpovědnosti ať si rady na jednotlivých úrovních vyžádají podle Konstitucí od představených čtyř františkánských řeholních rodin, s nimiž jsou sekulární františkáni již po staletí spojeni, vhodné řeholníky připravené pro duchovní asistenci. (GK 85-91)

V zájmu posilování věrnosti charismatu a zachovávání Řehole a také proto, aby se více rozvíjel život bratrského společenství, ať ministr nebo předseda nezapomíná se souhlasem své rady zvát příslušné řeholní představené na pravidelnou pastorační vizitaci a žádat pověřené bratry (sestry) z bratrského společenství vyšší úrovně také o bratrskou vizitaci podle ustanovení Konstitucí. (GK 95)

(Řehole SFŘ, Hlava III; Generální konstituce)

Otázky k diskuzi či rozjímání:

1. Jak budu sloužit ve svém bratrském společenství?
2. Popiš bratry a sestry ve svém společenství.
3. Co moji bratři a moje sestry potřebují?

6. téma: Františkánská mládež: způsob života, organizace, etapy, vztah k SFR

Na základě svého vlastního povolání musí být SFR připraven sdílet svou zkušenost života podle evangelia s mládeží, která se cítí být přitahována sv. Františkem z Assisi, a hledat prostředky, jak jí tuto zkušenost vhodným způsobem předkládat. (GK 96,1)

Členství v YOUFRA přispívá k ucelené formaci mladých lidí, pomáhá jim vytvořit si jasnější obraz Boha a Života. Tato znalost je spojuje a vede k životu v bratrském společenství a k hledání ještě poctivějšího prožívání vlastního života a poslání ve světle odkazu sv. Františka z Assisi. (GK 96,2)

Františkánská mládež (YOUFRA) je společenstvím mladých, kteří se cítí být povoláni prožít svůj křesťanský život jako bratři a sestry, kteří mají za svůj vzor sv. Františka z Assisi. Odpovědností sekulárních františkánů je, aby je vedli a animovali.

Zkušenost s františkánským společenstvím YOUFRA mladým lidem proměňuje život, posiluje jejich identitu, povzbuzuje je, aby se zavázali ke svému poslání, živí je evangeliem a Františkánskou spiritualitou v jejich stavu a životní etapě, postupně je přivádí k vyřádlému závazku podle způsobu života (řehole) Sekulárního františkánského řádu, který Františkánské mládeži zodpovědně pomáhá. (GK 96,3)

Radost z nalezení tváře Otcovy a jeho něžný pohled rozjasňuje zrak mladého člověka, očisťuje jeho srdce a přitahuje jej, aby se stal bratrem, laskavým, milujícím odevzdaným, služebným ... a především mladým člověkem, který pouť ke svému povolání prožívá s radostí. „*Velebí má duše Hospodina a můj duch jásá v Bohu mém spasiteli [...]*“ (Lk. 1,46–47)

ORGANIZACE

Organizace YOUFRA se inspiruje Řeholí SFR a podobně jako bratrská společenství rozlišuje různé úrovně – místní, oblastní a národní. YOUFRA je koordinována mezinárodně a podle svých vlastních pravidel vysílá svého

zástupce do předsednictva mezinárodní rady SFŘ. Vždy se inspiruje Řeholí SFŘ a sekulární řád je za ni zvláště zodpovědný. Duchovní asistenci YOUFRA přijímá od prvního františkánského řádu nebo od Regulovaného třetího řádu.

Etapy: program formace

Přestože má YOUFRA své vlastní stanovy, můžeme v různých bratrských společenstvích po celém světě jasně rozlišit tři etapy:

FRANTIŠKÁNSKÁ MLÁDEŽ

Iniciace	Formace k závazku vůči YouFra	Prohlubování povolání
		
Přitahuje je svědectví františkánského života, a tak se dozvídají o Františkovi a YOUFRA.	Než se začnou vyučovat a osvojovat si základy františkánského života, jsou přijati do bratrského společenství YOUFRA obřadem iniciace.	Když se prohloubí jejich život v bratrském společenství a důkladněji poznají, co to obnáší být františkánem, jsou připraveni žít toto povolání a složí slib podle rituálu.

Vztah k SFŘ

Jako bratři a sestry v SFŘ jsme „zvláště zodpovědní za Františkánskou mládež“ (YOUFRA) a měli bychom si cenit času stráveného společně s nimi a s ostatními členy františkánské rodiny, aby se tak budovalo a posilovalo všeobecné bratrství, po kterém toužil náš serafický Otec sv. František z Assisi.

YOUFRA se napájí z Řehole (způsobu života Sekulárního františkánského řádu); na tomto dokumentu se zakládá jejich inspirace.

Jako členové SFŘ bychom se měli snažit předat své františkánské charisma mladým, kteří chovají lásku ke sv. Františkovi. Musíme toto charisma učinit přitažlivé pro mládež a předat jim svou zkušenost, že Boží volání platí.

Řehole SFŘ, Generální konstituce a dokumenty YOUFRA se shodují, že každé bratrské společenství SFŘ musí ustanovit bratrského animátora, který bude doprovázet bratrské společenství YOUFRA. Jeho hlavním cílem je být s mládeží přítomen na jejich lidské, křesťanské a františkánské cestě.

Také se však sluší poznamenat, že naše služba mládeži prostřednictvím YOUFRA nemá nutně přinést více povolání do SFŘ, ale spíše učit mladé o Františkovi a jeho cestě, vést je při hledání svého osobní povolání v Církvi a vypravit je na jejich osobní duchovní cestu.

Pokud se člen YOUFRA rozhodne vstoupit do SFŘ, pak jej/ji bratrský animátor, duchovní asistent a celá rada musí na této cestě povolání do SFŘ provázet. Také mu/jí vysvětlí, že může zároveň zůstat i v YOUFRA.

Otázky k diskuzi či rozjímání:

1. Co je YOUFRA? Jaký je vztah YOUFRA a Sekulárního františkánského řádu?
2. Co mohu udělat, abych oslovil mladé ve svém společenství?
3. Jakou mám jako sekulární františkán zodpovědnost vůči mládeži, se kterou přicházím do styku?

7. téma: Duchovní asistence – obdarování bratrského společenství

Na základě myšlenek a citění sv. Františka z Assisi máme všeobecné bratrské společenství. Všichni jsme velká rodina a v této souvislosti není divné, že ve františkánské rodině, která byla stvořena božskou inspirací, nacházíme pouto jednoty a spolupráce. Nazýváme ho „životně důležitou vzájemnou spoluprací“. Duchovní a pastorační péče o SFR církev svěřila prvnímu řádu a Regulovanému třetímu řádu (TOR). („Altius moderamen“, o němž pojednává kánon 303 CIC).

Pán mi dal bratry...

Tato zodpovědnost pečovat jeden o druhého má posilovat františkánskou rodinu. „Vyšší vedení“ (altius moderamen) podle Generálních konstitucí Sekulárního františkánského řádu požaduje, aby bratři prvního řádu a TOR „zabezpečili věrnost SFR františkánskému charismatu, společenství s církví a jednotu s františkánskou rodinou, tedy hodnoty, které představují pro sekulární františkány životní závazek“. (GK 85,2)

V tomto ohledu hraje duchovní a pastorační asistence obzvlášť významnou roli.

Z dokumentů SFR vyplývá, že duchovní asistence se předpokládá na všech úrovních (místní, oblastní, národní, mezinárodní), zejména pak v místním bratrském společenství, základní buňce SFR, a ve společenstvích Františkánské mládeže.

Obdarování bratrského společenství

Duchovní asistent nás vede na naší františkánské cestě, a tak nám pomáhá žít věrně ideál našeho serafického Otce. Duchovní asistent je Boží dar, který sjednocuje a posiluje bratrské společenství jako františkánskou rodinu. Nejenže je doprovází, ale také je usměřňuje, osvěcuje a vede. Duchovní asistent je vskutku mimořádným obdarováním bratrského společenství SFR.

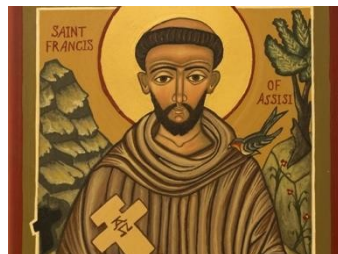
Celé bratrské společenství je opravdu obdarováním. Je to rodina, kterou nám dává Bůh. A ještě větší a krásnější je, že Bůh nám také dává bratra nebo sestru, která nás provází, usměrňuje a vede při uskutečňování našeho povolání.

Otázky k diskuzi či rozjímání:

1. Jaká je role duchovního asistenta?
2. Proč je duchovní asistent významnou součástí bratrského společenství?
3. Jak mohu kontaktovat svého duchovního asistenta a začlenit jej nebo ji do svého bratrského společenství?

Kapitola III: „Sekulární františkáni“

Tato kapitola má za cíl posílit porozumění sekulárnímu františkánství s důrazem na to, jaký způsob života bychom měli následovat, jak zachovávat evangelium a jak uvádět řeholi do praxe. Snaží se, abychom hlouběji pochopili poslání a význam služby SFŘ, církvi a světu. V této souvislosti se věnuje i péči o františkánskou mládež, hnutí, kterému se má SFŘ snažit stále hlouběji porozumět a za něž cítí zvláštní odpovědnost. Zabývá se také duchovní asistencí a snaží se vyzdvihnout, jak je důležité spolupracovat jako františkánská rodina a jak životodárná je jednota, která nás sytí a udržuje naživu.

- Způsob života: Evangelium; Život sekulárního františkána
- Řehole a konstituce
- Služba: náš závazek ve světě založený na františkánské zkušenosti a jeho důležitost (SPÚS, rodina, práce, apoštolát)

1. téma: Způsob života: Evangelium; Život sekulárního františkána

Evangelium a Řehole jsou nám vodítkem, jak žít sekulární františkánské povolání. Níže jsou citáty z Bible, Katechismu a Řehole, které nám jako členům SFR poskytnou přehled. U každého citátu si najdete čas na meditaci a diskuzi, co znamená a jakým směrem nás vede. Než začneme, zopakujme si, co znamená rozjímání a kontemplace.

Rozjímání a kontemplace

Rozjímání je *jednání*, při němž věnujeme svou pozornost jediné věci, ať už jako *náboženská činnost*, nebo jako způsob, jak se uklidnit a uvolnit. (podle slovníku Cambridge Dictionary)

Rozjímání (meditace) je především hledání. Duch se snaží pochopit, proč a jak vést křesťanský život, aby přilnul a kladně odpověděl k tomu, co Pán žádá. Vyžaduje to pozornost, kterou je obtížné ukázat. Obvykle si člověk pomáhá nějakou knihou a křesťané jich mají s dostatkem: Písmo svaté, zvláště evangelium, svaté obrazy, liturgické texty příslušného dne nebo údobí, spisy duchovních Otců, základní díla spirituality, velká kniha stvoření a dějin, které jsou stránkou Božího „dneška“. (KKC 2705)

Metody rozjímání jsou tak různé, jak různí jsou duchovní učitelé. Křesťan má pravidelně rozjímat, jinak se podobá prvním třem půdám z podobenství o rozsévání. Avšak metoda je pouze průvodce; důležité je postupovat s Duchem svatým po jediné cestě modlitby, kterou je Ježíš Kristus. (KKC 2707)

Kontemplace (nazírání) je pohled víry upřený na Krista. „Já se dívám na něho a on se dívá na mne,“ říkával svému svatému faráři venkovan z Arsu o své modlitbě před svatostánkem. Tato pozornost k němu je zřeknutím se vlastního „já“. Jeho pohled očišťuje srdce. Světlo Ježíšova pohledu osvětluje zrak našeho srdce; učí nás vidět všechno ve světle jeho pravdy a jeho soucitu se všemi lidmi. Kontemplace upírá svůj pohled také na tajemství Kristova života. Tímto způsobem vede k „vnitřnímu poznání Pána“, aby ho člověk více miloval a lépe následoval. (KKC 2715)

Sv. Klára z Assisi byla mezi prvními následovníky sv. Františka a jeho duchovních přátel. Nabízí kontemplativní způsob: „*Pohled na něj. Uvažuj o něm. Nazírej na něj. Měj touhu jej napodobovat.*“

Citáty k rozjímání a kontemplaci:

Řehole a život sekulárních františkánů je toto: zachovávat evangelium našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu sv. Františka z Assisi, který od Krista [čerpal] podněty pro svůj život a učinil jej středem svého života s Bohem a s lidmi. (Řehole SFR 4)

Když mi Pán dal bratry, nikdo mi neukazoval, co mám dělat, ale sám Nejvyšší mi zjevil, že mám žít podle svatého evangelia. To jsem několika slovy a jednoduše nechal napsat a pan papež mi to potvrdil. (Sv. František, Závěť)

„Slovo Boží má takovou sílu a moc, že je pro Církev oporou a životem a pro její děti posilou víry, pokrmem duše, čistým a trvalým pramenem duchovního života.“ „Věřícím křesťanům musí být dokořán otevřen přístup k Písmu svatému.“ (KKC 131)

Církev „naléhavě a důrazně vybízí také všechny věřící, aby častým čtením Písma svatého získali ‚nesmírně cenné poznání Ježíše Krista‘ (Fil 3,8). ‚Neboť neznalost Písma je neznalost Krista‘ (Sv. Jeroným).“ (KKC 133)

„Církev vždy měla v úctě Písmo svaté jako samo tělo Páně“ (Dei Verbum 21); v obou nachází celý křesťanský život svou potravu a svou vlastní normu. „Světlem pro mé nohy je tvé slovo, osvětluje moji stezku“ (Ž 119,105; srov. Iz 50,4) (KKC 141)

Tu si mezi sebou řekli: „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“ (Lk 24,32)

Otázky k diskuzi a rozjímání:

1. Jak lze žít takový evangelní život?
2. Proč náležet k Sekulárnímu františkánskému řádu? Jaký je rozdíl mezi tím žít jako křesťan a jako sekulární františkán?

Odkazy:

Bible

Řehole SFR

Závěť sv. Františka

Katechismus katolické církve

2. téma: Řehole a konstituce

Poznámka čtenáři: *Než začneš číst tuto kapitolu, pečlivě si přečti Řeholi SFR a Generální konstituce. Jsou programem našeho života a našich rozhodnutí.*

Řehole, kterou vám dnes předkládáme, není pouhým plodem těchto snažení. Církev vám ji předává jako pravidlo života. (Dopis čtyř generálních ministrů Františkánské rodiny)

„Tato Řehole po [dokumentu] ‚Memoriale propositi‘ (1221) a po řeholích schválených papeži Mikulášem IV. a Lvem XIII. přizpůsobuje Sekulární františkánský řád potřebám a očekáváním svaté církve ve změněných podmínkách doby. Výklad Řehole přísluší Svatému stolci. Řehole se bude uvádět do života podle Generálních konstitucí a zvláštních stanov.“
(Řehole SFR 3)

„[...]živíme naději, že způsob života, který kázal onen obdivuhodný muž z Assisi, bude novým skvělým podnětem vzkvétat a bujet[...]" (Papež Pavel VI, Seraphicus Patriarcha)

Po přečtení řehole diskutuj, rozjíměj a kontempluj níže uvedená klíčová slova, která vyjadřují podstatu toho, co od nás jako sekulárních františkánů požaduje řehole a konstituce. Každé z nich prodiskutuj, abys mu hlouběji porozuměl. Když těmito slovy procházíš, ptej se sám sebe: „Jaký to bude mít dopad na můj život?“

Řehole SFR (klíčová slova řehole)

Předmluva: Povzbuzení sv. Františka kajícnými bratřími a sestrami

HLAVA I: SEKULÁRNÍ FRANTIŠKÁNSKÝ ŘÁD

1. Františkánská rodina – jedna velká rodina sv. Františka – všichni následovníci
2. Sekulární františkánský řád – zvláštní místo v rodinném kruhu
3. Řehole – schválená roku 1978; předchozí řehole z let 1221, 1289, 1883.

HLAVA II: ZPŮSOB ŽIVOTA

Františkánské povolání je pevně založeno na jednotě s Kristem a jeho církví

4. Evangelium – základ Řehole
5. Kristus – v bratřích a sestrahách, v Písmu, v církvi, v eucharistii
6. Církev – křest, profese, obnova církve, věrnost papeži

7. Pokání – obrácení, svátost smíření
8. Modlitba – osobní, liturgická, eucharistie

Charakteristický františkánský rozměr našeho křesťanského života

9. Marie – napodobit její sebedarování a upřímně se modlit
10. Poslušnost – plnit povinnosti svého povolání v životě – poslušnost Krista
11. Chudoba – odpoutání od hmotných statků – chudý Kristus
12. Čistota srdce – nesobecká láska ke všem – a otevřené srdce
13. Láska – vidět Krista v druhých – ostatní jako „dar“ od Boha
14. Království Boží – budovat království – duchovní hodnoty – duch služby

Charakteristické služby apoštolátu

15. Spravedlnost – prosazovat spravedlnost, rozhodnutí v souladu s vírou
16. Práce – jako dar, jako služba ostatním
17. Rodina – pokoj v rodině, věrnost a úcta k životu, péče o děti
18. Stvoření – úcta ke všemu Božímu stvoření – žádné zneužívání přírody
19. Pokoj – být nástrojem pokoje – jako sv. František

HLAVA III: ŽIVOT V BRATRSKÉM SPOLEČENSTVÍ

20. Úrovně bratrských společenství – mezinárodní, národní, oblastní, místní
21. Ministr a rada – na každé úrovni animuje a vede ministr (nebo předseda) a rada
22. Místní bratrské společenství – tady se rozvíjí „cítění s církví“ a františkánské povolání
23. Přijímání nových členů – odlišující znamení, atd.
24. Setkání bratrského společenství – povzbudit k životu v bratrském společenství
25. Společný fond – na potřeby bohoslužeb, apoštolátu a charity
26. Duchovní asistence – na znamení jednoty uvnitř františkánské rodiny – pastorační a bratrská vizitace

(Připravil br. Dominic Hession, OFM)

Diskutuj... Rozjímej... Kontempluj následující citáty:

Napomínám a vybízím v Pánu Ježíši Kristu všechny své sestry, nyní i budoucí, aby se vždy snažily napodobovat cestu svaté prostoty, pokory, chudoby a také čest svatého jednání, jak jsme od počátku našeho obrácení byly vyučeny Kristem a naším přeblaženým otcem Františkem. (Závěť sv. Kláry, 56)

Charizmata má s vděčností přijímat nejen ten, kdo je dostává, nýbrž všichni členové Církve. Jsou totiž úchvatným bohatstvím milosti pro apoštolskou pohotovost a pro svatost celého Kristova Těla, pokud se

ovšem jedná o dary, které opravdu pocházejí od Ducha svatého a jsou uplatňovány tak, že se plně shodují s ryzími podněty téhož Ducha, totiž s láskou, která je pravým měřítkem charizmat. (KKC 800)

Iniciativa křesťanských laiků je zvláště nutná, když je třeba objevit a navrhnout prostředky, jimiž by požadavky křesťanského učení a života pronikly do sociálních, politických a hospodářských skutečností. Tato iniciativa je běžným prvkem života Církve: Věřící a ještě konkrétněji laici, stojí v přední linii života Církve; jejich prostřednictvím je Církev životním principem lidské společnosti. Proto musí mít zvláště oni stále hlubší vědomí, že nejen patří k Církvi, nýbrž že jsou Církví, to jest společenstvím věřících na zemi pod vedením papeže jako společné hlavy a biskupů s ním spojených. Oni jsou Církev. (KKC 899)

V Církvi při výkonu řídicí moci „mohou podle ustanovení práva spolupracovat křesťané laici“. (KKC 911)

„Během této doby bratrská společenství SFR na všech úrovních Konstituce studovala a uváděla do života a ty jim postupně vtiskovaly charakteristické znaky našeho řádu: sekularitu, jednotu a autonomii. Ne vše bylo snadné a některé aspekty čekají ještě na úplné přijetí, aby se SFR na úsvitu třetího tisíciletí opravdu stal ‚vojskem, které se může uplatnit v přední linii v církvi i ve světě při budování lidštější a křesťanštější společnosti‘, jak si v roce 1990 přál kardinál Hamer, prefekt Kongregace pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života.“ (Vyhlášení Generálních konstitucí – Emanuela De Nunzio)

Otázky k diskuzi a rozjímání:

1. Jak bys popsal/a ducha Řehole a Generálních konstitucí?
2. Proč je důležité, abychom měli Generální konstituce, znali je a řídili se jimi?
3. Jaké významné změny přináší řehole schválená papežem Pavlem VI 24. června 1978?

Odkazy:

Bible

Řehole SFR

Závět' sv. Kláry

Katechismus katolické církve.

Dopis čtyř generálních ministrů Františkánské rodiny

Vyhlášení Generálních konstitucí – Emanuela De Nunzio

3. téma: Služba: náš závazek ve světě založený na františkánské zkušenosti a jeho důležitost (SPÚS, rodina, práce, apoštolát)

Řehole, Bible, Katechismus a Františkova vlastní slova jasně vyjadřují náš závazek ve světě. Medituj a diskutuj následující texty. Ptejte se sami sebe: „Jaký je náš talent? Co můžeme darovat Pánu? Jak můžeme sloužit Pánu a jeho maličkým?“

Jakmile se rozednilo, vyšel ven a zašel na opuštěné místo. Zástupy ho však hledaly. Přišly až za ním a chtěly ho zadržet, aby od nich neodcházel. On však jim řekl: „Také jiným městům musím hlásat radostnou zvěst o Božím království, protože k tomu jsem byl poslán.“ A kázal v judských synagógách. (Lk 4,42–44)

Spolu se všemi lidmi dobré vůle jsou [sekulární františkáni] povoláni k tomu, aby budovali svět, který je bratrštější a více [odpovídá] evangeliu, aby se [tak] uskutečňovalo Boží království. Jsou si také vědomi toho, že každý, kdo „následuje Krista, [jako] dokonalého člověka, i sám se více stává člověkem“. Proto ať náležitě a v křesťanském duchu služby vykonávají to, za co mají zodpovědnost. (Řehole SFR 14)

Jako jednotlivci i jako společenství ať vydávají svědectví svým lidským životem a také odvážnými činy při prosazování spravedlnosti, především ve veřejném životě. Ať se také zavazují ke konkrétním rozhodnutím, která jsou v souladu s jejich vírou. (Řehole SFR 15)

Blaze těm, kdo to snášejí pokojně, neboť tebou, Nejvyšší, budou korunováni. (Sv. František, Chvalozpěv stvoření)

Očekávání nové země však nesmí oslabit, nýbrž spíše povzbudit k úsilí o zvelebení této země, kde roste tělo oné nové lidské rodiny, která již může poskytnout jakýsi nástin nového věku. I když je třeba pečlivě rozlišovat pozemský pokrok od růstu Kristova království, má přesto tento pokrok pro Boží království velký význam, pokud přispívá k lepšímu uspořádání lidské společnosti. (KKC 1049)

Mezi zvláštními milostmi je vhodné připomenout milosti stavu, které provázejí vykonávání povinností křesťanského života a služeb v Církvi: „Máme rozmanité duchovní dary podle milosti, která nám byla dána. Kdo má dar mluvit z vnuknutí, ať ho užívá úměrně k vlastní víře. Kdo má dar

služby, ať ho uplatňuje ve službě. Kdo má dar vyučovat, ať se věnuje vyučování, kdo dar povzbuzovat, ať povzbuzuje. Kdo rozdává, ať to dělá velkodušně. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo prokazuje milosrdenství, ať to činí s radostí.“ (KKC 2004)

Věřící se mají „naučit pečlivě rozlišovat práva a povinnosti, které jim patří pro jejich příslušnost k Církvi, a ty, které jim přísluší jakožto členům lidské společnosti. Mají se snažit oboje uvést v soulad a být si přitom vědomi, že je má vést ve všech časných záležitostech vést křesťanské svědomí, protože žádná lidská činnost – ani světská – nemůže být vyňata z Boží vlády“. (KKC 912)

Participace je dobrovolné a velkodušné zapojení osoby do sociálního dění. Je nutné, aby se všichni – každý podle místa, které zaujímá, a úlohy, kterou zastává – podíleli na vzestupu obecného blaha. Tato povinnost je zakořeněna v důstojnosti lidské osoby. (KKC 1913)

Občané se mají, pokud je to možné, činně účastnit veřejného života. Způsoby takové účasti mohou být v různých zemích a v různých kulturách různé. „Zaslouží chválu, jak některé národy umožňují co největší části občanů podíl na řízení veřejných záležitostí v opravdové svobodě.“ (KKC 1915)

Otázky k diskuzi a rozjímání:

1. Jak můžeš ukázat lásku k bližnímu?
2. Jaké příklady nespravedlnosti, kterou trpí chudí, můžeš uvést? Jak můžeš pomoci?
3. Od čeho můžeš oprostit svůj způsob života a pomoci tak životnímu prostředí?

Odkazy:

Bible

Řehole SFR

Chvalozpěv stvoření

Katechismus katolické církve

Kapitola IV: „Marie a Duch svatý – naši společníci na cestě“

Tato poslední kapitola se týká Panny Marie a Ducha svatého, Utěšitele, kteří mají nemalý význam jsou vždy přítomní v našem životě. Provázejí nás, pomáhají nám a inspirují nás. Tato kapitola vyzdvihuje následující témata:

- František, sekulární františkán a Marie: Panna z Porciunkule v dějinách lidstva a našeho života
- Duch svatý: Pán a dárce života

1. téma: František, sekulární františkán a Marie: Panna z Porciunkule v dějinách lidstva a našeho života

Ježíšovu Matku zahrnoval František nepopsatelnou láskou za to, že díky ní se Pán vši velebnosti stal naším bratrem. Věnoval jí zvláštní chvály, obracel se na ni se v četných modlitbách, jeho srdce ji pozdravovalo tak často a vroucně, že se to lidským jazykem ani nedá vyjádřit. Ale největší radost nám činí, že ji ustanovil patronkou řádu a svěřil jí pod ochranu své syny, aby je opatrovala a chránila na věky. Ó, ochránkyně chudých, buď nám vychovatelkou až do dne Otcem předurčeného. (Tomáš z Celana, Druhý životopis svatého Františka, 198)

Juan Van Der Hamen, Apparizione dell'Immacolata Concezione a S. Francesco d'Assisi

Když se letmo podíváme na život sv. Františka z Assisi, můžeme si jasně uvědomit vroucnost, s níž se obracel k matce našeho Pána, jakou k ní pociťoval blízkost, jak moc ji vyhledával a jak často vybízel své bratry, aby ji milovali.

Jako sekulární františkáni podle příkladu sv. Františka z Assisi vyhledáváme a podporujeme rozličné formy oddanosti blahoslavené Panně Marii a zmiňujeme ji zvláštním způsobem v Řeholi a v Generálních konstitucích: „Je vzorem v naslouchání Božímu slovu a ve věrnosti povolání.“ (Řehole SFR 9; GK 16,1)

„Pannu Marii, pokornou služebnici Páně, jež ochotně přijímala všechna Boží slova a podněty, zahrnoval sv. František nevýslovnou láskou a prohlásil ji za ochránkyni a patronku své rodiny. Ať jí sekulární františkáni prokazují svou vroucí náklonnost tím, že ji následují v její naprosté odevzdanosti ducha. Ať jsou jí podobní i v její modlitbě, která je skutečně plná důvěry.“ (Řehole SFR 9)

My, sekulární františkáni, jsme zvláštním způsobem voláni žít povolání, které, ač františkánské, mělo by se vyznačovat úctou k Marii. „Ať bratři a sestry pěstují hlubokou lásku ke svaté Panně, napodobují ji, modlí se k ní a jsou jí oddáni s dětskou důvěrou. Ať je jejich zbožnost projevem zdravé víry a projevuje se způsoby schválenými církví.“ (GK 16,1 odst.2)

V celých dějinách nacházíme Marii, matku našeho Pána Ježíše. I dnes ji nalézáme v různých kulturách. Není neobvyklé, že úcta k blahoslavené Panně Marii se velmi zvláštním způsobem šíří i v zemích, kde se naše víra nevyznává. Je to znamení síly, vytrvalosti, naděje a víry, která i v současnosti působí historické změny.

Panna Marie z Porciunkule v dějinách lidstva a našeho života

Malý kostelík zasvěcený Panně Marii andělské (z Porciunkule) má na hlavním oltáři vyobrazení Zvěstování Panně Marii s mimořádně důležitým úryvkem z Písma.

Ve slovech anděla vidíme, jak popisuje Marii: „Milostiplná... požehnaná jsi...“ Marii považujeme za vyspělou a poslušnou: „*Jsem služebnice Páně*“, zodpovědnou a rozhodnou: „*At' se mi stane podle tvého slova*.“ Tyto dvě věty si sv. František z Assisi osvojil a jimi žil: „*Kdo jsi ty, a kdo jsem já odporný malý červ?*“ a jeho dar službě Bohu: „*Pane, co chceš, abych učinil?*“

Když mluvíme o Panně Marii andělské (z Porciunkule), mluvíme také o Marii, Matce, která naslouchá, Matce, která pomáhá, Matce, která se přimlouvá. Tomuto malému kostelíku, který František uctíval jako svaté místo pro Marii, byly uděleny plnomocné odpustky pro ty, kteří splní obvyklé podmínky. To Marie se přimlouvala u Boha, aby splnil Františkovi takovou žádost. To Panna Marie z Porciunkule představuje ono neustálé pozvání k důvěře, jakou měl František. To ji František nikdy neopustil. Byla jeho věrnou Matkou.

Když vidíme věrné svědectví Marie v celé historii, zdůrazníme její odvahu: na samém počátku, když se ptala anděla, když přijala roli Matky Boží, když šla navzdory všemu, když se starala o našeho Pána od chvíle, kdy ho počala, když riskovala svůj život, svou pověst, svou budoucnost, když přijala svůj kříž bolesti, když doprovázela svého Syna, když převzala vedoucí roli po Ježíšově odchodu, když vedla apoštoly, když je doprovázela. Je nepochybně příkladem a vzorem hodným následování i dnes, kdy jsou františkáni naléhavěji voláni k obnově mravní a společenské tkaniny lidstva. Mějme na paměti všechny Mariiny přednosti, zejména pak odvahu a schopnost vést.

Otázky k diskuzi či rozjímání:

1. Čím je Marie tak důležitá pro mne jako sekulárního františkána?
2. Jak víme, že František prokazoval Marii velkou úctu?
3. Jak ze mne Marie dělá lepšího sekulárního františkána?

2. téma: Duch svatý: Pán a dárce života

Až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy. On totiž nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit to, co uslyší, a oznámí vám, co má přijít. (Jan 16,13)

Posláním Ducha svatého je vydávat svědectví o Otci a Synu a o pravdě ve všech věcech. Tím nazíráme, že Otec a Syn jsou láska a pravda je život. Duch svatý nás osvěcuje, abychom šli cestou lásky, k níž nás povolal Otec.

V naší řeholi se píše: Ó, jak blažení a požehnání jsou ti muži a ženy, když toto činí a v tom vytrvají, neboť na nich spočine Duch Hospodinův (srov. Iz 11,2) a učiní si u nich příbytek a domov. (Předmluva Řehole SFR)

Článek 2 zdůrazňuje, že Sekulární františkánský řád „*zaujímá své zvláštní místo*“ v rámci františkánské rodiny, která je zároveň rodinou osvícenou Duchem svatým v Církvi. Označuje Ducha svatého jako toho, kdo nás pohání, abychom dosáhli dokonalosti lásky ve svém světském stavu, motivuje nás profesí, abychom se zavázali žít povolání sekulárních františkánů.

Jsme samozřejmě rádi, že se na nás jako sekulárních františkánů Duch svatý projevuje zvláštním způsobem. Motivuje nás a dává naší životní cestě smysl, pohyb a energii. Animuje nás, provází nás, radí nám, řídí nás a pomáhá nám růst. Jak píše evangelista Jan... uvede vás do celé pravdy, to je k Bohu.

Životem podle Ducha svatého jsme my, sekulární františkáni, voláni, abychom znovu vybudovali Církev, motivovali ji a animovali, rozmnožili jeho účinky svědectvím svého života, přitáhli více dětí k Bohu a k poznání Otce a jeho pravdy, ke světlu, k lásce a k životu. Z tohoto důvodu je nanejvýš důležité, abychom pamatovali, že bez našeho generálního ministra, Ducha svatého, by život v povolání neměl žádnou motivaci, žádný důvod bytí. Proto je nezbytné ho v každé době vzývat, aby byl přítomen, aby nás podporoval a pomáhal nám, abychom žili věrný život založený na evangeliu našeho Pána Ježíše Krista, život dobře prožitý a předaný.

„A kdokoli je bude zachovávat, ať je v nebi naplněn požehnáním nejvyššího Otce a na zemi ať je naplněn požehnáním jeho milovaného Syna spolu s nejsvětějším Duchem Utěшитelem [...]“ (Požehnání sv. Františka; Závěť,40)

Otázky k diskuzi či rozjímání:

1. Jak Duch svatý podporuje naši františkánskou cestu?
2. Co je posláním Ducha svatého?
3. Jaká je role Ducha svatého v církvi a ve františkánské rodině?

POKOJ A DOBRO!

Děkujeme všem, kdo přispívají k procesu formace,
aby charisma dál žilo.